ANUL XIII. No. 1829 — 4 PAGINI 3 LEI — Miercuri 2 Octombrie 1935

Gazeta Sporturilor

GRATUIT

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREȘTI.
Fondatori E. EMILIAN și E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcție 3.26.60 / Administrație 3.26.60 / Redacție și Provincie 3.26.69

Datoria agenției „Rador"

Sportul este una din manifestările sociale care ține seamă mai puțin decât orice altă manifestare, de bariere, de granițe și de rasse. Cu toate acestea, sportul are pentru fiecare țară o pecete a lui. Are naționalitate. Dar dacă răstoarnă totuși barierele, e pentrucă fără un permanent contact internațional sportul n'ar putea prospera. Deaceia ambiția pentru sportul unei țări de a se măsura cu sportul cât mai multor țări străine. Contactul creiază emulația, servește sportului național.

Dar mai ușor decât contactul direct, se poate realiza — este necesar să se realizeze — un contact indirect. Opinia publică sportivă dintr'o țară să cunoască evoluția sportului din altă țară. Contact pe care-l întreține în mod foarte atent presa europeană. Contact pe care încercăm să-l întreținem și noi.

Cu sinceritatea cu care ne recunoaștem inferioritatea față de marea presă occidentală, cu aceiași sinceritate trebuesc arătate și condițiunile cu totul excepționale cari ne defavorizează pe noi.

Ziarele străine, în afară de serviciile lor proprii și de eforturile lor particulare, sunt servite admirabil de agențiile oficiale de presă.

Trebue deci să știe că toate știrile privind activitatea internațională cari apar în «Gazeta Sporturilor» sunt obținute doar în urma eforturilor și sacrificiilor noastre proprii, că agenția noastră oficială «Rador» atât de bine informată în faptul politic și divers — desconsideră sportul.

L'a ignorat complectamente ani dearândul. Iar acum un an a înființat un serviciu sportiv care funcționează în mod detestabil. «Telegramele» agenției Rador în afară că so sesc mai târziu decât ziarele străine, se raportează la evenimente fără însemnătate și fără interes.

Opinia publică sportivă, din ce în ce mai numeroasă și mai pretențioasă, merită să fie servită de agenția Rador, așa cum este servită cealaltă opinie publică. Cu atât mai mult cu cât și opinia publică sportivă face parte integrantă din opinia publică în general și cu cât agenția oficială Rador a fost creiată tocmai pentru a servi publicul.

C. DEM.

Nu am nici-o scuză, pentru înfrângerea mea...

de Max Baer

Traducem mai jos un articol, scris de Max Baer a doua zi după înfrângerea din matchul său cu Joe Louis.

Nu vom prefața acest articol cu prea multe rânduri. O introducere lungă este inutilă.

Dar nu putem să ne reținem admirația și să n'o divulgăm aici, pentru sinceritatea cu care Baer își recunoaște înfrângerea.

Ori unde și oricând, învinșii au

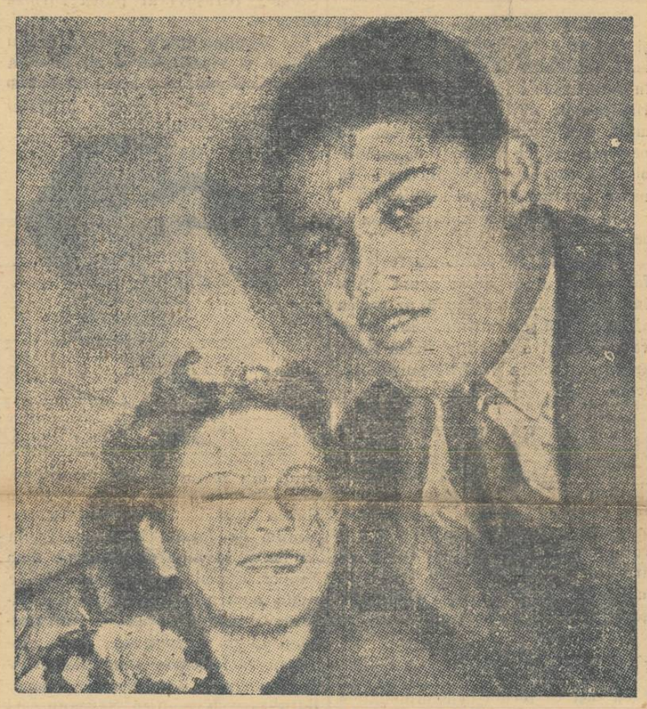

Joe Louis și tânăra sa soție.

miorlăit scuze pentru înfrângerile pe cari le-au suferit.

Pe toate vocile, în toate țările și'n toate timpurile, înfrângerile au fost drapate cu scuze, cu explicații și miorlăeli neroade de circumstanțe atenuante.

Un singur boxeur și-a recunoscut loial inferioritatea. Un singur om îm bătat cândva de hașișul încrederei și al obrăzniciei, a subscris cinstit după o înfrângere definitivă, o declarație intitulată cinstit «Nu am nici-o scuză!»...

Omul acesta este Baer. Acelaș Baer, invicibil până acum câteva zile, temerar și impertinent. Iar astăzi, învins, resemnat și loial.

Documentul capătă astfel un colorit special. Iar în palmaresul lui Baer, articolul acesta se înscrie cu litere groase și cu titlul de senzațională victorie a sincerității.

După cea mai penibilă înfrângere, Max Baer a găsit prilejul unei ultime victorii. Cine se mai aștepta la această ultimă și neegalată revenire?...

G. F.

Iată articolul lui Baer:

Se întâmplă foarte rar ca un campion, mai ales un fost campion mondial, să recunoască loial că a fost învins pe buna sa valoare. Mai ales, când a fost literalmente zdrobit.

Cea mai elementară loialitate sportivă mă obligă, astăzi, să declar nu numai că înfrângerea mea, în matchul cu Joe Louis a fost de o regularitate indiscutabilă, dar că în cursul celor 4 reprize cât a durat matchul, am primit cea mai severă corecție, din viața mea.

N'am fost niciodată la pământ.

Am cunoscut câteva înfrângeri, la începutul carierii mele. Dar aceste înfrângeri au fost pentru mine lecții, nu corecțiuni.

Niciodată n'am fost serios amenințat. Ajunsesem astfel să cred că bărbia mea poate să țină piept, unui punch oricât de redutabil.

Ce deziluzie!...

Louis m'a trimis la pământ de atâtea ori, încât prefer să nu le număr. M'a învins loial, fără ca eu să pot invoca cea mai mică scuză.

UN MARE CAMPION

Invingătorul meu este dedeparte cel mai bun boxeur care poate fi imaginat și pe care nici eu nu l-am bănuit atât de bun.

Are tot ceiace îi trebue pentru a fi un foarte mare campion. Și, dacă se ține seamă de tinerețea sa și de faptul că nu boxează de mai mult de un an, este cazul să ne întrebăm dacă omul care s'a căsătorit eri — și căruia îi urez cea mai mare fericire—nu va fi cel mai mare boxeur din toate timpurile.

După această introducere, cred că nu voi fi acuzat că intenționez să-mi micșorez învingătorul, afirmând cu amărăciune că de 5 ani, nu fac altceva decât să pregătesc în mod stupid umilitoarea înfrângere, serioasa și dureroasa corecțiune care va marca probabil sfârșitul carierii mele. O carieră pe care nu voi avea niciodată consolarea de a o socoti complet împlinită.

MA CONDAMN !...

Imi dau seama că nu este suficient să câștigi un titlu. Trebue să știi să și fii demn de el.

Sunt gata să mă condamn singur. Am refuzat întotdeauna să ascult bunele sfaturi cari mi-au fost date. Am crezut nedemn, pentru mine, să mă conducă altcineva. Astăzi, plătesc...

Consecința imediată a ușurinții mele de neiertat — îmi dau perfect seamă — este faptul că am fost eliminat, poate pentru totdeauna, din primele roluri ale boxului mondial.

Pentru campionii «nobilei arte», stânca tarpeiană este foarte aproape de Capitol !... Dar destul cu aceasta. Să spunem câteva cuvinte despre luptă... dacă întâlnirea de eri merită acest titlu.

Credeam că sunt într'o perfectă condiție. Un minut după începerea primei reprize, însă, mi-am dat seama că în realitate, forma mea nu era decât o umbră fugitivă.

Când mă gândesc că planul meu, la antrenament, era să atac furios, să lovesc fără încetare și să-l înving pe Joe Louis «prin extenuare», printr'o uzare progresivă, îmi vine să râd.

In match s'a întâmplat exact contrariul, și cu o viteză fulgerătoare.

Louis a fost acela care a atacat, care m'a urmărit dintr'un colț în celălalt al ringului, care m'a zdrobit sub o avalanșe de pumni, făcându-mă să par mai de grabă un punching-ball omenesc, decât un fost campion mondial.

Și totuși, deplorabila mea performanță în matchul cu Braddock ar fi trebuit să-mi deschidă ochii și să mă facă să întrevăd o înfrângere cu atât mai sigură, cu cât eu însumi o provocasem.

DEGRINGOLAGA

Joe Louis mi-a transformat acest declin, într'o degringoladă vertiginoasă.

M'a învins prin forță, prin viteză, prin precizie, prin agresivitate, prin tot !..

Din prima repriză, am fost zdrobit. Cea mai bună repriză a mea — ar fi trebuit să spun: cea mai puțin proastă — a fost a doua, în care Louis a dominat de o sută de chilometri.

In repriza treia m'a trimis la pământ pentru 9 secunde. Din acest moment, matchul este mai puțin clar în mintea mea.

Imi amintesc totuși că în timp ce eram la pământ, iar arbitrul era pe punctul de a număra «3», am fost salvat — provizoriu — de gong... In repriza patra, nimic și nimeni nu m'ar mai fi putut salva.

Eram knock-out în picioare. Brațele îmi erau de plumb. Joe Louis s'a apropiat și mi-a servit tot repertoriul său de lovituri, din cele mai precise și mai variate.

Gambele mele s'au muiat definitiv, sub mine. Era sfârșitul !..

M'AI INVINS LOIAL !...

Nu vreau să termin acest articol, acest veritabil «mea culpa», fără să adaug câteva rânduri, pentru învingătorul meu.

Scumpul meu Joe, m'ai învins loial. Indiscutabil. Ai meritat victoria, așa cum eu am meritat înfrângerea. Iți prevăd un viitor magnific, căci ai toate calitățile pe cari le aveam eu, și pe acelea pe cari eu nu le-am avut.

Regret că am pierdut titlul înainte de a te întâlni pe tine, căci aș fi avut consolarea de a-ți fi făcut un frumos cadou, cu ocaziunea căsătoriei tale !»...

Patruzeci de ani dela primul marathon olympic

Păstorul grec Spiridone Louis, învingătorul primului marathon olympic, va alerga ultima parte a stafetei olympice Atena-Berlin

In anul 1895, când se discuta alcătuirea programului primei olympiade moderne, comitetul de inițiativa a acestei grandioase manifestațiuni în frunte cu Baronul Pierre de Coubertin, a ținut să introducă o probă atletică care pe deoparte să se adreseze calităților fizice, iar pe dealtă să suscite ambiția popoarelor meridionale. La creiarea acestei probe, ei aveau să se inspire din istoria anticei Grecii, Figura legendară a soldatului dela Marathon a constituit un excelent simbol, menit să perpetueze eroica ispravă atletică a soldatului grec.

Măsurat drumul dela câmpia Marathon până la Atena distanța parcursă de anticul soldat pentru a anunța atenienilor victoria lui Miltiade asupra Perșilor, a însemnat 40 km. Cursa a luat numele de Marathon și pe traseul istoric s'a disputat la olympiada din 1896 prima probă.

Când s'a anunțat noua probă, lumea atletică, nordică nu prea a fost entuziasmată, deoarece aprecia că este o probă prea grea având credința că primul sosit va avea soarta ostașului lui Miltiade.

VICTORIA GRECULUI SPIRIDONE LOUIS

Prima ediție a Marathonului a fost câștigată de un grec, un tânăr pastor din Munții Pindului Louis Spiridone. Acest atlet, convins de importanța misiunei sale și de marea responsabilitate ce apasă pe umerii săi, ca reprezentant al Greciei, se spune că înainte de a se prezenta la start s'a dus la biserica din satul Marathon unde s'a rugat mult timp, pentru victoria lui și a culorilor țării sale.

Intrarea în stadionul olympic, Louis și-a făcut-o în fața unei mulțimi în adevărat delir și entuziasmul atleților a fost desigur mărit prin apariția acestui alergător în clasicul costum grec, o bonetă albă în cap, o fustanela și încălțămintea tradițională a păstorilor.

Cu tot costumul lui extrem de greu, cu toată lipsa lui de technică Louis a parcurs cei 40 km în 2 ore 58 m. 50s.

MARATHONUL O PROBA CLASICA

Marathonul a devenit apoi numărul cel mai important al olympiadei moderne. Tradiția grecilor a fost apoi continuată de atleții întregei lumi.

După prima olympiadă, un comitet technic a măsurat exact distanța. Parcursul a fost controlat și distanța din câmpia Marathon până la Atena a fost stabilită la 42 km. 175 m., iar nu 40 km. cum alergase Louis.

Modificarea parcursului și a distanței a fost aplicată numai începând cu olympiada dela Londra din 1908.

O GRANDIOASA ȘTAFETA OLIMPICA

Comitetul olympic german care va organiza cea de a 11-a olympiadă și care va celebra cu această ocazie patruzeci de ani dela prima olympiada modernă, a ținut să mărească cadrul acestei sărbători sportive, prin organizarea unei stafete care să se alerge dela Atena la Berlin și care să ducă în turul Marathonului olympic focul sacru al unei făclii aprinse pe pământul vechei Elade, patria olimpiadelor. Acest foc va rămâne apoi aprins până la închiderea jocurilor.

Ultima parte a acestei grandioase competițiuni sportive care va trece prin șase țări, va fi alergată de Louis Spiridone, învingătorul primei olympiade.

Și astfel, publicul strâns la Berlin cu ocazia ceremoniei inaugurale, va avea ocazia să admire pe acel care acum patruzeci de ani, coborât din văgăunele Pindului, avea să câștige primul marathon olympic creiând astfel una din cele mai pasionante probe olympice.

Jules Ladoumegue va fi recalificat amator

E. Lafont, ministrul educației fizice se interesează de cazul celebrului alergător

PARIS 30. (Intersport). — Ladoumegue, faimosul campion și recordman, care alături de Sera Martin este unul din cel mai extraordinari produși ai atletismului francez, declarat profesionist de către federația franceză, are toate șansele să fie recalificat ca amator.

MINISTRUL EDUCAȚIEI FIZICE VA STUDIA «CAZUL LADOUMEGUE»

In ultimul număr, ziarul „Le Jour" a publicat un interesant interview cu ministrul educației fizice E. Lafont, în care conducătorul sportului din Franța se ocupă de cazul lui Ladoumegue.

E. Lafont fără a da o soluție acestei delicate chestiuni care pasionează de doi ani opinia publică sportivă franceză, speră că Ladoumegue va fi reintegrat printre amatori, bine înțeles dacă actualele regulamente permit acest lucru.

PAREREA PREȘEDINTELUI FEDERAȚIEI FRANCEZE

Pe dealtă parte, într'un interview acordat ziarului „L'Auto", președintele Federației franceze de atletism J. Genet, a declarat următoarele: „Dacă Ladoumegue ține să se conforme regulamentelor federației franceze nimic nu se opune la o recalificare din punct de vedere național, cât privește din punct de vedere internațional, chestiunea este definitiv închisă, deoarece orice cerere ar fi refuzată de Federația internațională (cazul lui Nurmi, Purje, Petkiewicz etc.).

Automobilistul Rosemayer a câștigat „Marele premiu Masaryk"

Hans Stuck a suferit un accident curios

Ultima mare probă automobilistă din Europa, Marele premiu Masaryk, s'a consumat la Brno (Cehoslovacia), în fața a peste 100.000 spectatori.

Intrecerea a reunit la start pe cei mai reputați piloți ai continentului și a prilejuit o luptă pasionantă, prelungită până la linia de sosire, trecută în ordine de germanul Rosemayer, italianul Nuvolari și francezul Chiron.

Rosemayer a câștigat cu un avans de șase minute, în timp ce între Nuvolari și Chrion nu au fost nici patru secunde.

Varzi a condus alergarea, reușind în primele 10 tururi să obțină un net avantaj. O pană de ulei l-a scos însă din cursă, un tur mai departe. După abandonarea lui Varzi, Rosemayer trece în frunte urmat de Nuvolari. Acești doi oameni și-au menținut pozițiile până la sfârșitul cursei.

UN ACCIDENT CURIOS

In «Marele premiu Masaryk», germanul Hans Stuck, câștigătorul de anul trecut și mare favorit anul acesta, a suferit un accident care nu știm să mai aibă pereche în analele sportului automobilist.

Pe când gonea în pline gaze, în cel de al cincilea tur al probei, o pasăre s'a lovit de ochelarii lui, spărgându-i și provocându-i răni dureroase.

Stuck a fost nevoit să oprească și să cedeze locul, pilotului de rezervă al fabricei respective. Acesta nu a corespuns cererilor unei curse de dimensiunea «Marelui premiu Masaryk» și deacela, la turul al 13-lea a fost oprit și Stuck s'a reurcat pe mașină, sperând că va putea să salveze situația. După 2 km. însă a abandonat alergarea întrucât ochiul nu-i permitea o bună vizibilitate.

ALT ACCIDENT

In lotul trăsurilor de mică cilindrație, germanul Wilhelm a suferit deasemenea un accident. Mașina i-a luat foc dar el s'a putut salva, izbutind să sară dela bord, înainte ca incendiul să fi luat proporții.

In categoria trăsurilor mici, victoria a revenit englezului Seaman după care s'au clasat francezul Veyron și cehul Solka.

REZULTATELE TECHNICE

Categoria până la 1.500 cmc.

1. Seaman, în 3 ore 48 min. 32 sec. 1;
2. Veyron, în 3 ore 51 min. 58 sec. 3;
3. Solka, în 4 ore 08 min. 42 sec. 4.

Categoria peste 1.500 cmc.

1. Rosemayer, în 3 ore 44 m. 10 s. 8;
2. Nuvolari, în 3 ore 50 min. 48 sec. 4;
3. Chiron în 3 ore 50 min. 52 sec. 2.

Accidentul suferit de Stuck nu va avea urmări grave, astfel că, pilotul german va putea lua startul în cursa ce se va disputa Duminică pe dealul Feleacului (Cluj).

Tindem către un stil cu specific românesc?

Iată problema pe care o deschide «Gazeta Sporturilor» și care va fi desbătută de cele mai confirmate competențe ale footballului românesc în cadrul unei anchete a cărei publicare va începe peste câteva zile.

Antrenori, foști și actuali internaționali — am ales în mod cu totul special printre aceia a căror competență este dovedită— oficiali, conducători de cluburi, vor fi chemați să discute problema situației technice a footballului românesc, problemă care rezolvată va însemna găsirea drumului neted spre progres al acestui sport.

Cititorii noștri și în general toți aceia cari se ocupă în mod permanent de activitatea pe acest tărâm, vor găsi un îndreptar în rezultatele acestei anchete.

Cine sunt pretendenții campionatului național de tennis

Maine începe proba cea mai însemnată a anului. Lupta pentru titlul suprem în anul acesta va avea cu totul o altă înfățișare decât până acum.

Mai întotdeauna situația, în ceeace privește clasamentul jucătorilor a fost aproape clarificată în ajunul campionatelor naționale. Astăzi însă situația e foarte neclară. Atât de neclară încât poate numai campionatul clubului Doherty, care va urma imediat după cele naționale și matchurile finale ale Cupei «Cămărășescu» vor putea stabili o erarhie care să se apropie de realitate, în ceeace privește performanțele jucătorilor.

In afară de aceasta clasa primilor 8—10 jucători s'a apropiat simțitor. Vom avea matchuri foarte disputate încă dela sferturile de finală și poate și mai devreme.

In anul trecut erau de fapt numai 3 jucători cari puteau câștiga proba de simplu: Botez, Schmidt și Hamburger. Astăzi însă trebuie să ținem seamă în primul rând de revenirea lui Poulieff și Réti, ambii în formă. Oricare din ei ar putea ajunge în finală și chiar să fie învingător. Dar nu numai atât. S'a ivit și pericolul «transilvănean» în persoana lui Gàbor, Wartemberg, Gitta și Pusztay. Dar să-i vedem pe rând în ordinea clasamentului anului precedent.

BOTEZ

Campionul anilor 1933 și 1934 are o situație mai grea decât oricând. E drept, că și anul trecut ca și acum 2 ani, a avut mai multe înfrângeri în cursul anului, dar a reușit să atingă maximum de formă tocmai la campionatele naționale. Până acum însă n'a avut jocuri grele decât în finală sau în semi-finală. De data aceasta însă luptele grele vor fi mai multe la număr. In orice caz a suferit două înfrângeri prea categorice din partea lui Schmidt, ca să credem că și-ar putea lua revanșa. In maximum de formă și într'un caz fericit, ar putea totuși reedita surprizele celor doi ani precedenți. Rivalul și egalul lui din 1934

HAMBURGER

își va fixa locul în clasament deabia deacuma. A învins pe Poulieff dar a cedat lui Schmidt. O anticipație asupra lui e foarte greu de făcut. Poate aduce o surpriză câștigând campionatul net, dar poate pierde chiar și înainte de semifinală. In formă bună, își poate lua revanșa pentru recentele campionate ale Bucureștilor. In orice caz însă, rămâne unul din cei mai serioși pretendenți la titlul suprem.

SCHMIDT

pare a fi pentru moment acela care are cele mai multe șanse să câș-

(Continuare în pag. II-a)